

Ieškovės reikalavimai

— Pripažinti šį ieškinį priimtinu.

— Įpareigoti Europos Bendrijų Komisiją pervesti likviduojamai bendrovei *Formenti Seleo SpA*, kuriai taikoma speciali administracinė procedūra, 156 208 915,03 EUR kompensaciją ir įstatyme numatytas palūkanas nuo paskelbimo apie nemokumą dienos arba bet kurią kitą sumą, kurią Pirmosios instancijos teismas manys esant tinkama.

— Priteisti iš Europos Bendrijų Komisijos bylinėjimosi šioje instancijoje išlaidas ir išlaidas honorarams.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ieškove esanti bendrovė, kuri yra viena iš pagrindinių spalvotų televizorių gamintojų Italijoje, buvo paskelbta nemokia, ir jai pradėta taikyti speciali administracinė procedūra po to, kai ji į Europos rinką importavo nemažą kiekį Turkijos bendrovėse pagamintų spalvotų televizorių ir pardavė šiuos televizorius kainomis, atitinkančiomis pardavimo dempingo kainomis požymius.

Tai Bendrijos teritorijoje įvyko dėl to, kad Turkijos Respublika pažeidė 1963 m. sudarytą asociacijos su Europos bendrija susitarimą ir vėliau priimtas šį susitarimą papildančias nuostatas, nes Turkijos vyriausybė nustatė teisinę tvarką, skirtą apeiti Turkijai asociacijos su Europos bendrijomis susitarime įtvirtintus išpaigojimus, visų pirma, dėl į Bendriją importuotų spalvotų televizorių Turkijos kilmės nustatymo, nes Komisija turėjo informacijos apie šiuos pažeidimus bent jau nuo 1993 metų.

Visų pirma *Formenti Seleo SpA* mano, kad Komisijos atsakomybė atsiranda dėl tokių motyvų, galinčių pagrįsti jos deliktinę atsakomybę, ir dėl to atsiranda Komisijos pareiga atlyginti padarytą žalą:

- 1) asociacijos susitarimu ir su juo susijusiu papildomu protokolu Komisijai nustatytų pareigų pažeidimo, nes per visą Bendrijos ir Turkijos Respublikos muitų sąjungos sukūrimo pereinamąjį laikotarpį, t. y. iki 1994 m., ir tuo labiau sukūrus muitų sąjungą, žinodama, kad Turkijos Respublika nesilaikė susitarimų, Komisija neužtikrino teisingo reikšmingų muitinės teisės aktų nuostatų taikymo;
- 2) EB 211 straipsnio ir gero administravimo principo pažeidimo, nes, kadangi asociacijos susitarimas ir papildomas protokolai yra Bendrijos teisės dalis, Komisija taip pat privalo prižiūrėti teisės normų laikymąsi ir užtikrinti gerą administravimą;

3) teisėtų lūkesčių principo pažeidimo, nes dėl minėtų veiksmų Komisija pažeidė teisėtus visų Bendrijos komercinių ūkio subjektų, visų pirma ieškovės, lūkesčius, susijusius su tinkamu muitų sąjungos su Turkija veikimu, t. y. lūkesčius, kurie turėjo būti užtikrinti kontrole ir patikrinimais, o Komisija jų neatliko;

4) antidempingo taisyklių pažeidimo ir (arba) klaidingo taikymo, nes Komisija, kuri nuo 1993 m. žinojo apie didelius Turkijos eksportuotojų daromus pažeidimus, nepriėmė apsaugos priemonių jų atžvilgiu ir dėl to veikė nerūpestingai bei neatsargiai, kaip paprastai administracija neturėtų elgtis.

2009 m. gegužės 27 d. pareikštas ieškinytis byloje Astrim ir Elyo Italia prieš Komisiją

(Byla T-216/09)

(2009/C 167/45)

Proceso kalba: italų

Šalys

Ieškovės: Astrim SpA (Roma, Italija), *Elyo Italia Srl* (Sesto San Džovani, Italija), atstovaujamos advokato M. Brugnoletti

Atsakovė: Europos Bendrijų Komisija

Ieškovių reikalavimai

— Visų pirma, panaikinti Komisijos sprendimą, kuriuo ieškovių grupės pagal pranešimą apie konkursą⁽¹⁾ su Jungtinių tyrimų centro priežiūra susijusioms paslaugoms teikti Nr. 2008 — C04 005 pateikta paraiška pripažinta neišsamia, pateiktą 2009 m. kovo 27 d. raštu ir papildytą 2009 m. balandžio 3 d. pranešimu, taip pat visus vėlesnius susijusius sprendimus, įskaitant sprendimą sudaryti sutartį su kita įmone.

— Nepatenkinus pirmesnio reikalavimo, panaikinti pranešimo apie konkursą Nr. 2008 — C04 005 17 punktą, tiek, kiek jame nustatytas bendras pašalinimo iš konkurso procedūros kriterijus.

— Priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Šioje byloje ieškovės prašo panaikinti Komisijos sprendimą, kuriuo buvo atmesta jų paraiška, pateikta pagal pranešimą apie konkursą su Jungtinių tyrimų centro priežiūra susijusioms paslaugoms teikti Nr. 2008 — C04 005, ir sudaryta sutartis su kita įmone.

Savo ieškiniui pagrįsti ieškovės nurodo tris pagrindus.

Pirma, ieškovės tvirtina, kad Komisija pažeidė pranešimo apie konkursą 17 punktą, 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamento Nr. 1605/2002 ⁽²⁾ 92 bei 89 straipsnius ir skaidrumo bei vienodo požiūrio principus, nes nusprendė atmesti ieškovių pateiktą paraišką klaidingai įvertinusi, kad ji neišsami, nes nebuvo nurodytos kai kurios kainos, nors ieškovių grupė sąmoningai nusprendė pasiūlyti nulines kainas.

Antra, ieškovės teigia, kad atmetimo nuostata motyvuojama nepakankamai, nes pranešimo apie konkursą 17 straipsnyje

nenustatyta, kad neužpildžius vienos paraiškos dalies, ji automatiškai atmetama, o tik numatyta, kad paraiška gali būti atmesta, paliekant Komisijai teisę nuspręsti, ar atmesti konkurso dalyvio paraišką. Toks sprendimas diskrecinis, todėl turi būti tinkamai motyvuojamas, o to šiuo atveju Komisija, priėmusi sprendimą pašalinti iš konkurso, nepadarė.

Trečia, ir tik tuo atveju, jei Teismas atmestų kitus du pagrindus, ieškovės prašo panaikinti pranešimo apie konkursą 17 punktą dėl to, kad jis pažeidžia minėto Tarybos reglamento Nr. 1605/2002 92 ir 89 straipsnius, nes tame punkte nustatytas bendras pašalinimo kriterijus.

⁽¹⁾ 2008 m. spalio 25 d. OL 2008/S 2008–274999.

⁽²⁾ 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento (OL L 248, 2002 9 16; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 4 t., p. 74).